

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 21 - 27 iulie 2013

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455; Pr. Ionuț: 0766/250.417

*“Doamne, nu sunt vrednic să intri sub
acoperemântul meu, ci spune doar un
cuvânt și se va tămădui sufletul meu”.*

Rugăciune

O, Doamne, voi începe de la credință, pentru a putea dobândi vederea: merg pe drum în căutarea patriei. În timpul acestui parcurs sufletul îmi spune: că înaintea Ta se află orice dorință a mea, iar față de Tine, nu-mi este ascuns nici un suspin. Dar în patria cea cerească, nu mai sunt dator să mă rog pentru nimic, ci numai să Te măresc, căci acolo nu-mi va lipsi nimic. Aici cred, acolo voi vedea; aici am speranță, și acolo voi avea; aici mă rog, iar acolo voi primi!

Acum cumpănesc lucrurile, pe care le văd, și cred în acelea, pe care nu le văd. Tu, o, Doamne, nu m-ai părăsit chemându-mă la credință; chiar dacă îmi poruncești să cred în ceea ce nu pot să văd, totuși nu-mi refuzi ca să văd acele lucruri, care mă ajută să cred în ceea ce nu văd..., dacă este cu neputință pentru mine să văd Dumnezeirea Ta, în schimb pot să văd foarte clar omenescul Tău. Iată ai devenit Om, pentru ca în aceeași persoană să poți fi văzut, și să se poată crede în Tine. Ajută-mă, să mă bucur și eu de Dumnezeirea Ta. Amin.

(După Sfântul Augustin)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Marius Scurt, Livia Moroianu, Petre Dragomirescu și Bianca Ghețe**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

(...) Problema sutașului era puțin diferită. Sluga sa era bolnavă, iar medicul și evanghelistul Luca ne spune că era pe patul de moarte: “Iar sluga unui sutaș, care era la el în cinste, fiind bolnavă era să moară” (Luca 7,2). Deși istoricii acelor vremuri ne spun că sclavii erau considerați a avea o valoare atât de mică încât carnea lor era dată ca hrană peștilor din lacurile imperiale; deși citim cum un unchi, al cărui nepot i s-a plâns că nu a văzut niciodată o vărsare de sânge, a ordonat imediat uciderea a șapte sclavi; în ciuda la toate acestea, noi vedem aici un sutaș care își iubea sclavul. Nu era un om crud. Chiar dacă nu era un evreu avea în sine ceea ce Sf. Pavel descrie în primele două capitole ale Epistolei către Romani: “Căci, când păgânii care nu au lege, din fire fac ale legii, aceștia, neavând lege, își sunt loruși lege, Ceea ce arată fapta legii scrisă în inimile lor, prin mărturia conștiinței lor și prin judecățile lor, care îi învinovătesc sau îi și apără, în ziua în care Dumnezeu va judeca, prin Isus Cristos, după Evanghelia mea, cele ascunse ale oamenilor” (Romani 2,14-16). Acest centurion, această căpetenie romană, a ascultat glasul Dumnezeului cel mare și adevărat, Creatorul și Susținătorul lumii. Nu a contat pentru el faptul că sclavul său era sclav; era o ființă umană, icoană și imagine a lui Dumnezeu. “Și a făcut dintr-un sânge tot neamul omenesc, ca să locuiască peste toată fața pământului, așezând vremile cele de mai înainte rânduite și hotarele locuirii lor, ca ei să caute pe Dumnezeu, doar L-ar pipăi și L-ar găsi, deși nu e departe de fiecare dintre noi. Căci în El trăim și ne mișcăm și suntem, precum au zis și unii dintre poeții voștri: căci ai Lui neam și suntem” (Fa. 17,26-28). Astfel le vorbea Ap. Pavel filozofilor din Atena.

După cum indică textul evanghelic, centurionul a fost întâi la medici, cheltuind o sumă importantă de bani, și totuși nu a obținut vindecarea pentru sluga sa bolnavă. Nu mai exista nici o speranță – în afară de Isus! Iubiți frați, cât de des Isus este ultima noastră speranță, când ar trebui de fapt să fie prima, cea mai mare, cea mai puternică speranță a noastră! Fără îndoială centurionul auzise despre, și poate chiar fusese martor la unele miracole și acte supranaturale ale Mântuitorului. Centurionul îl roagă pe Isus să poruncească de la distanță, cu încrederea că aceasta va aduce vindecare sclavului său. Cu uimire Isus admiră credința centurionului, spunând: “Nici în Israel n-am aflat atâta credință” (Luca 7,9). Dumnezeu este întotdeauna mulțumit de credința și faptele fiilor Săi atunci când acestea sunt în conformitate cu legea Sa morală. Sluga și-a redobândit sănătatea. “Și a zis Isus sutașului: Du-te, fie ție după cum ai crezut” (Matei 8,13). Sf. Marcu ne redă în Evanghelia sa cuvintele adresate de Isus discipolilor Săi înainte de Înălțarea Sa, cuvinte adresate tuturor celor care cred în El: “Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura. Cel ce va crede și se va boteza se va mântui; iar cel ce nu va crede se va osândi. peste cei bolnavi își vor pune mâinile și se vor face sănătoși” (Marcu 16,15-18).